

دکتر منوچهر قاطع

مسائل ایران

«فساد فقط احیاناً نادرستی
و ذری چه دله ذری چه
ذریهای بزرگ نیست، فساد
در عقب ماندگی اجتماعی
است، فسادر روابط اجتماعی
است، فساد در اختلافات
فاحش طبقاتی است، «
از بیانات شاهنشاه»

فساد دستگاه دولت

وقتی صحبت از فساد می‌شود همه متوجه دستگاه دولت می‌گردند در حالیکه این فقط سازمانهای دولتی نیست که فساد در بعضی از قسمتهای آن بچشم می‌خورد ولی از آنجا که ماعادت کرده‌ایم هرگز عیوب خود توجه نکنیم و بعنوانی مختلف در زیر بار انتقاد از خود پیگیریزیم لذا همیشه بدنیال آن هستیم تامقمری غیر از خود برای عیوب و فساد اجتماع پیدا کنیم هدف ما بهیچوجه این نیست که دستگاه دولت را برئه کنیم زیرا چنین کاری نه عاقلانه است و نه امکان دارد بلکه مقصود اینست که با کمک یک استدلال

فساد معرفی مینمایند.

چنین قضاوتنی گرچه بسیار خشن وغیر منصفانه مینماید اما بدلیل نیست زیرا که در گذشته دولت در کشور مان نقش حاکم و مردم نقش محکوم را داشتند پس هر بد بختی و اشکالی که در زندگی مردم وجود داشته عملاً بحساب فساد دستگاه دولتی گذاشته شده اما این فسادرها همانطور که اشاره کردیم نمیتوان فقط در حد ذردی و رشوه خواریها محدود کرد و بدیگر عوارض آن توجه و اعتنای نداشت.

نگاهی بگذشته نشان میدهد که هرگاه سخن از سازمان اداری کشور بیان آمده است مترادف با آن ذهن متوجه به یکریشه تبعیضات، قساوتها، نادانیها، تن پروریها و بیگانه پرستی ها گردیده و این دو عملت عمدۀ داشته یکی آنکه سازمان اداری کشور بعنوان نماینده قشراهای فئودال و دلالان انحصارات بین المللی شناخته می شده و دیگر آنکه در داخل این سازمان بوروکراسی بمتابه جریانی فاسد کننده سد راه هرگونه پیشرفت و ترقی ملت بوده است.

گرچه در شرائط حاضر حالت اول یعنی دولت نماینده قشراهای فئودال و کارگذار انحصارات مالی بیگانه باشد در حد بسیار وسیعی ازین رفتہ، ولی حالت دوم یعنی بورکراتیسم همچنان حاکم بر سازمان اداری کشور است.

این بورکراتیسم که در درون دستگاه دولت و سازمان اداری کشور ریشه دوانده هرگونه تجدید نظر در احکام، قوانین و آئین نامه های گذشته را بضرر خود دانسته و آنچنان وضعی ایجاد کرده است که کار اداری عملاً فاقد هرگونه تحرک سازنده و هم‌آهنگی بارفورم های خلاق باشد.

بورکراتیسم در کشور ما دوریشه اصلی دارد، ریشه طبقاتی و ریشه تکنیکی. ریشه طبقاتی با این معنی که بورکراسی ماهیتاً نتیجه طرز تفکر قشر محافظه کار و فرست طلب است، که طی سالیان دراز حاکم بر سازمان اداری کشور بوده و ریشه تکنیکی از این جهت که سازمان اداری بر چنان اسلوبی استوار است و قوانین اجرائی و آئین نامه ها

تابعه‌ی باروح انقلاب مغایرات است که انجام یک کار کوچک عمدتاً احتیاج بتشکیلاتی بزرگ و هزینه‌ای سرسام آور پیدا می‌کند و نتیجه چنین وضعی آنستکه سازمانهای اجرائی عموماً در خرده کاریهای بی‌مورد غرق شده و هدفهای اساسی را فراموش کنند. بسیاری از رؤسای سازمانها و ادارات که باصول فن مدیریت و رهبری صحیح آشنا و وارد نیستند بجای انجام کارهای اصیل و پرثمر وقت خود را بجزئیات بی‌ارزش و کم اهمیت می‌گذرانند و آن که می‌خواهد خودرا مترقی و انقلابی نشان دهد معمولاً به‌کلی بافی‌های بی‌سر و ته می‌پردازد. سخن ازانقلاب و منشود. انقلاب شاه و مردم می‌گوید درحالیکه هنوز بالفبای انقلاب آشنا نیست و بعلاوه انقلاب را فقط تا آنجا قبول دارد که وسیله‌ای برای ترقی و پیشرفت شخصی او باشد.

ضمناً برای اینکه ظاهر را حفظ کرده باشد بمردم چنین وانمود می‌کند که اگر او نباشد یک پای انقلاب لشک است، این دسته از مدیران و رؤسای ادارات درحالیکه در دوران حیات خود هرگز مرد مثبت و عمل نبوده‌اند خودرا آنچنان یکه تاز میدان فعالیتهای مثبت نشان می‌هند و بشکلی از دینامیک بودن سازمان تحت مدیریت خود یاد می‌کنند که امر بر همگان هشتبه می‌شود.

جای تردید نیست که این روش‌ها نه تنها هیچ مشکلی را حل نمی‌کند بلکه نتیجتاً دستگاه اداری کشور را از پیمودن راه مشخص و علمی و عملی در جهت تحقق اندیشه‌ها و برنامه‌های انقلابی منحرف می‌سازد.

بوروسکراتیسم اداری مامسئله تقسیم کار و تقسیم مسؤولیت را ازین برد و بنحویکه کاریکه لازم است در یکساعت انجام شود معمولاً انجام آن از چند روز و گاهی از چند هفته می‌گذرد. کار روتین و خالی ازابتکار اداری کارمندان را بصورت یک بروکرات و اشکال تراش حرفهای درآورده و عیب عده اینجاست که هرچه این خاصیت در کارمند بیشتر باشد زودتر بعنوان یک کارمند شایسته جلب توجه مأمور را می‌تماید و سرعت ترقی اداری او بیشتر خواهد بود.

منطقی و با تکیه بر واقع بینی و در نظر گرفتن شرایط عینی و مختصات جامعه ریشه های فساد را پیدا کرده و راه مبارزه با آنرا بیان کنیم.

رفع مردم از فساد

در قبول این حقیقت باید تردید داشت که مردم از وجود فساد در مملکت رنج میبرند زیرا حتی کسانی که خود عامل فساد هستند از وضع نامطلوبی که در تیجه اشاعه فساد ایجاد میگردد بزکنار نمانده و انکاس اثرات آنرا نه فقط در زندگی اجتماع و بصورت غیر مستقیم باید تحمل نمایند ولذا بالاجبار مصون از تعرض فساد نخواهند ماند. فساد را میتوان به **اپیدمی** مهلکی تشبیه کرد که با سرعت میتواند تمام وجود جامعه را آلوده کند، و در جه آسیب پذیری اجتماع را بنحو غیرقابل تصوری بالا برد. لطمہ ایکه فساد یک جامعه میزند نه فقط نسل حاضر بلکه نتایج و رآکسیونهای ناشی از آن نسل آینده را نیز متاثر و متألم میکند. آنها که بر له فساد و مروج آند با عمل خود حتی به نسل های آینده خیانت میکنند و موجبات اضمحلال و نیستی یک ملت را فراهم میسازند تاریخ اجتماعات بشری ملتهای بزرگ و نیرومندی بیاد میآورد که تنها بواسطه بروز فساد در شئون مختلف حیات سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی خود ازین رفته و در عصر حاضر دیگر نشانی از آن ملل و اقتدار و عظمتی که داشته اند بر جای نمایند اگر تاریخ آئینه عبرت و نمایشی از درجات تکامل و همچنین تشریح کننده چگونگی بروز حوادث و دگرگوئیهای هستی برای جوامع بشری باشد میتوان از آن آموخت که چگونه فساد، تباہی و سیه روزی و ناکامی میآورد و چگونه مرگ و نیستی بدنبال خوددارد.

فساد چیست؟

بعضی ها اینطور تصور میکنند که فساد بذدی از بیت المال و رشوه خواری محدود بوده و چون این عمل بیشتر در دستگاه دولت دیده شده است لذا فقط دولت را عامل فساد شناخته و هرگاه که صحبت از این مقوله میشود دستگاه دولتی را عنوان مظہر

در حال حاضر سازمان اداری کشور که نقش روپنارا اینماید بهیچوجه با فیربناهی مترقبی که در حال نضج و تکوین است هماهنگ نیست و بهمین هناسبت :

اولا - شور و انرژی لازم را برای اجرای پروژه های انتقالی ندارد .

ثانیا - از برخورد با مشکلات می هراسد و از زیر بار قبول مسئولیت کامل شانه خالی میکند .

ثالثا - از تنظیم دقیق وقت و کار عاجز است ولذا درحالیکه سطح بازده کار بسیار پائین است عموماً مسئولان امور و کارمندان از نداشتن وقت در مقابل کار زیاد شکایت دارند .

رابعا - برای فرار از زیر بار انجام وظایف محوله از روش مذموم باری بهرجهت، کج دار و مریز و کار امروزرا بفردا افکنند استفاده میکند .

خامساً - با ازین بردن حس ابتکار و کشن روح خلاق و سازنده در قشر اداری کشور که عموماً افرادی روشن فکر، متخصص و کارآزموده هستند هرگونه اعتماد بنفس و امید بتامین آینده را متزلزل و منهدم ساخته است .

اینها همه فساد است. فسادی که جامعه را متأثر میکند و در زندگی روزمره مردم اثر نامطلوب دارد . واما همانطور که اشاره کردیم این فساد فقط محدود بدستگاه دولت و سازمان اجرائی کشور نمیشود ، نمیتواند هم بشود ، مردم هم مقصرند زیرا نه تنها با فساد موجود مبارزه نمیکنند بلکه برای گذشن کار خود از فساد حمایت میکنند، بقبول آن تن میدهند و آگاه در ترویج آن میکوشند سازمان وسیع اداری کشور از افراد همین کشور تشکیل شده است و عجب اینجاست که آن کارمندوالت، آن رئیس اداره آن مدیر کل ، آن دعا، نکل وبالاخره آن وزیر وقتی پشت میز کارش نشسته اصلاح فساد را مشاهده نمیکند و بوجود آن اعتقادی ندارد اما بمحض آنکه از محیط کارش خارج میشود آنچنان شدید از فساد دستگاه انتقاد میکند که انسان تصور مینماید اصلاح جامعه زمانی عملی خواهد شد

که این مرد مصدر شغل حساسی در دستگاه دولت گردد.

شک نیست که در سالهای اخیر توجه بمبارزه مجدانه علیه فساد بیشتر شده است اما این توجه همه جانبه و اصیل نبوده است همه جانبه نبوده زیرا اینطور تصور شده که فقط دستگاه دولت گرفتار فساد است و اصیل نبوده باین جهت که فساد را محدود بذذی ، رشوه خواری کرده اند.

فساد در کادر وسیع عبارتست از هر گونه اقدام و عملی که مخالف حیثیت انسانی و شعون ملی و پیشرفت و ترقی اجتماع باشد.

آن تاجر یکه زرد چوبه و فلفل تقلیبی وارد بازار میکند، آن متخصصی که این جنس تقلیبی را میسازد و آن پیشه وریکه آنرا بردم میفروشد و آن مردمیکه این جنس تقلیبی را مصرف میکنند وهم برنمیآورند وبالاخره آن دولتیکه براین جریان نظارت دارد و عملاً اقدامی نمیکند همه در اشاعه و ترویج فساد شریک و مقصرون. «کلناراع و کلننا مسئول وعن رعیته»

آن روزنامه نویسی که از تشریح حقایق سرباز میزند آن قاضی که حکم بر باطل میکند، آن وکیلی که وظائف اجتماعی خود را انجام نمی دهد، آن دانش آموزیکه در راه کسب دانش کوتاهی میکند، آن کارگریکه از کار میزد، آن کارفرمایی که هدف اصلیش استثمار کارگر و پایمال کردن حقوق اوست، آن کارمندیکه بجای انجام وظائف محوله از زیر کار میگریزد و کلاه بر سر دستگاه متبع خود میگذارد و آن دولتیکه تماشاگراین صحنه هاست که جامیتوانند با فساد مبارزه کنند، کجا میتوانند عوامل فساد را ازین برده و از شدید و گسترش آن جلوگیری کنند؟ . . .

آیا فساد فقط ذذی و رشوه خواری است...؟ آیا فساد فقط در دستگاه دولت است . . .؟

دولت تصور میکند با سرپوش گذاردن روی مقاصد فساد ازین میرود و مردم نیز فکر میکنند اگر فساد موجود لطمه آشکار و مستقیم بزندگی خصوصی و شخصی آنها

نزند این فساد قابل تحمل خواهد بود و میتوان از کنار آن گذشت و بزندگی ادامه داد لذا فقط زمانی در برای فساد جبهه میگیرند که از اثرات نامطلوب آن با منافع خصوصی و مستقیم ایشان برخورد کند با این مناسبت مبارزه با فساد صورت جدی خود را ازدست داده است.

چگونه باید ریشه فساد را خشک کرد؟

جنگی بامان علیه فساد باید همیشه ادامه داشته باشد این تنها وظیفه دولت نیست، وظیفه تمام افراد این کشور است وزیر دادگستری ایران وقتی بر صندلی وزارت تکیه زد رسماً اعلام کرده که «آرزو میکنند هرگز راهش بدادگستری نیافد» او منظورش از بیان چنین مطلبی که گفته میلیونها نفر از مردم کشور ما میباشد این بود که میخواهد با فساد دستگاه قضائی کشور شدیداً مبارزه کند.

میگذریم از اینکه چنین مبارزه ای به نتیجه نرسید و به نتیجه هم نمیتوانست برسد زیرا بفرض آنکه وزیر دادگستری تمام وقت خود را مصروف این اقدام مینمود باز هم کاری از پیش نمیرفت مبارزه با فساد را باید از همه جا آغاز نمود از نظر مردم هیچ وزارت خانه‌ای وضعیت بهتر از دادگستری نیست اگر قرار بر اصلاحات و خشک کردن ریشه‌های فساد است باید این مبارزه طی یک برنامه مدرن عمومی برای سراسر کشور بموقع اجرا گذاشته شود هر فرد، هر گروه و هر دستگاه باید مبارزه با فساد را از خود آغاز کند. و این شروع کار باید هماهنگ و موزون باشد اثرات آن در تمام شؤون زندگی مردم و جامعه هویتاً گردد!...

اکنون که کشور ما از امنیت کامل و آسایش نسبی برخوردار است، اکنون که توجه به نوسازی اجتماع بیش از هر زمان دیگر مشاهده می‌گردد، اکنون که شرائط مساعد کافی برای اقدامات بزرگ و اصولی مهیاست و در درس‌های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی گذشته را نداریم، چرا خود را از آلودگیهایی که ماحصل دوران سیادگذشته است نجات ندهیم، چرا زنگهای تیاهی را پاک نکنیم چرا بفکر تصفیه خود نباشیم و

فسادرا ریشه‌کن نسازیم ، معلوم نیست در آینده چنین فرصتی داشته باشیم چه بهتر که از تاریخ بیاموزیم ، بیاموزیم که چه باید بکنیم تاملیت ، استقلال و تمامیت خود را حفظ کنیم ، چه باید بکنیم تا در آماج نفرین نسل های آینده نباشیم .
 نجات کشور از فساد احتیاج به جنبش عظیم ، همه جانبه اصیل و صادقانه دارد و این راهیست که انقلاب ایران پیش پای ملت نهاده و ناسگزیر از طی آن هستیم .

حالم

با تو گویم که چیست غایت حلم هر که زهرت دهد ، شکر بخشش
 کم مباش از درخت ، سایه فکن هر که سنگت زند ، ثمر بخشش
 هر که بخراشدت جگر بجفا همچو کان کریم ، زر بخشش
 از صدف یاد گیر نکته حلم آنکه بر درست ، گهر بخشش

بازار
نیازمندی